

16.7.2

48b (ר"ע אומר) → 49b (לא יבא)

1. כל ימי תזירו לה' על נפש מת לא יבא: לאביו ולאמו ולאחיו ולאחתו לא יטמא להם... במדבר נז, ו-ז
 2. שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: במדבר פדק א פסוק ב
 3. ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ויקרא פדק כא פסוק יא

I Continuation of ברייתא with source(s) for טומאה למת מצוה on the part of נזיר and/or כה"ג

a ר"ע (ר' ישמעאל *contra*)

i נפשיות (v. 1) – refers to non-kin

ii מת (ibid) – refers to kin

iii מת מצווה – exclusive to allow for טומאת מת

iv מת מצווה – even if he is a כה"ג – he is still מיטמא for a מצווה

v אחותו (as above) – even if he was on his way to bring פסח (e.g.), he isn't מיטמא for his sister but is for מצווה

1 *challenge*: how will ר"ע source the ruling that neither כה"ג nor נזיר are banned from contact with זב ומצורע?2 *Answer*: since he includes even a כה"ג who is a נזיר (לאחיו) – just as a נזיר may have contact with a זב...3 *Question*: (לר' ישמעאל) – how will he infer כה"ג who is a נזיר?4 *Answer*: once the תורה permits טומאה for a מצווה, מת מצווה, why distinguish between violation of one לאו or 2 לאוין?vi *Challenge*: why the need for אחותו?1 *Answer*: we would think that violation of a לאו (נזיר or כה"ג) is suspended for מצווה, מת מצווה, but not כרת – קמ"לvii *Challenge*: (to ר"ע) – why the need for both ואמו ואביו?1 *Answer*:(a) *If*: the תורה only prohibited אביו, we would surmise that he isn't מיטמא to his father, for his relationship with his father is based on a חזקה (רוב בעילות אחר הבעל) and not on a certainty(i) *I would conclude*: he is מיטמא for his mother(b) *If*: the תורה only prohibited אמו, we would surmise that he isn't מיטמא to his mother, since his lineage doesn't follow her (as per v. 2)(i) *I would conclude*: he is מיטמא for his fatherviii *Question*: how does ר"ע interpret v. 3 (parallel passage in re: כה"ג)?1 *Answer*:(a) *על כל*: bans טומאה for non-kin(b) *מת*: bans טומאה for kin(c) *מטמא באהל*: a רביעית דם, even if from multiple corpses, is נפשות